

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

11 AĞUSTOS ÇARŞAMBA
SAYI: 2021/32 No:726
6 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 7 TL.

Milas'ta, Limak'a ait termik santrale kömür aramak için yapılan ağaç kesiminin halkın tepkisiyle durdurulmasının ardından, şirket bu kez de yangın önleme gerekçesiyle kesim yapmaya çalıştı.

YANSA DAHA MI
İYİYDİ?..

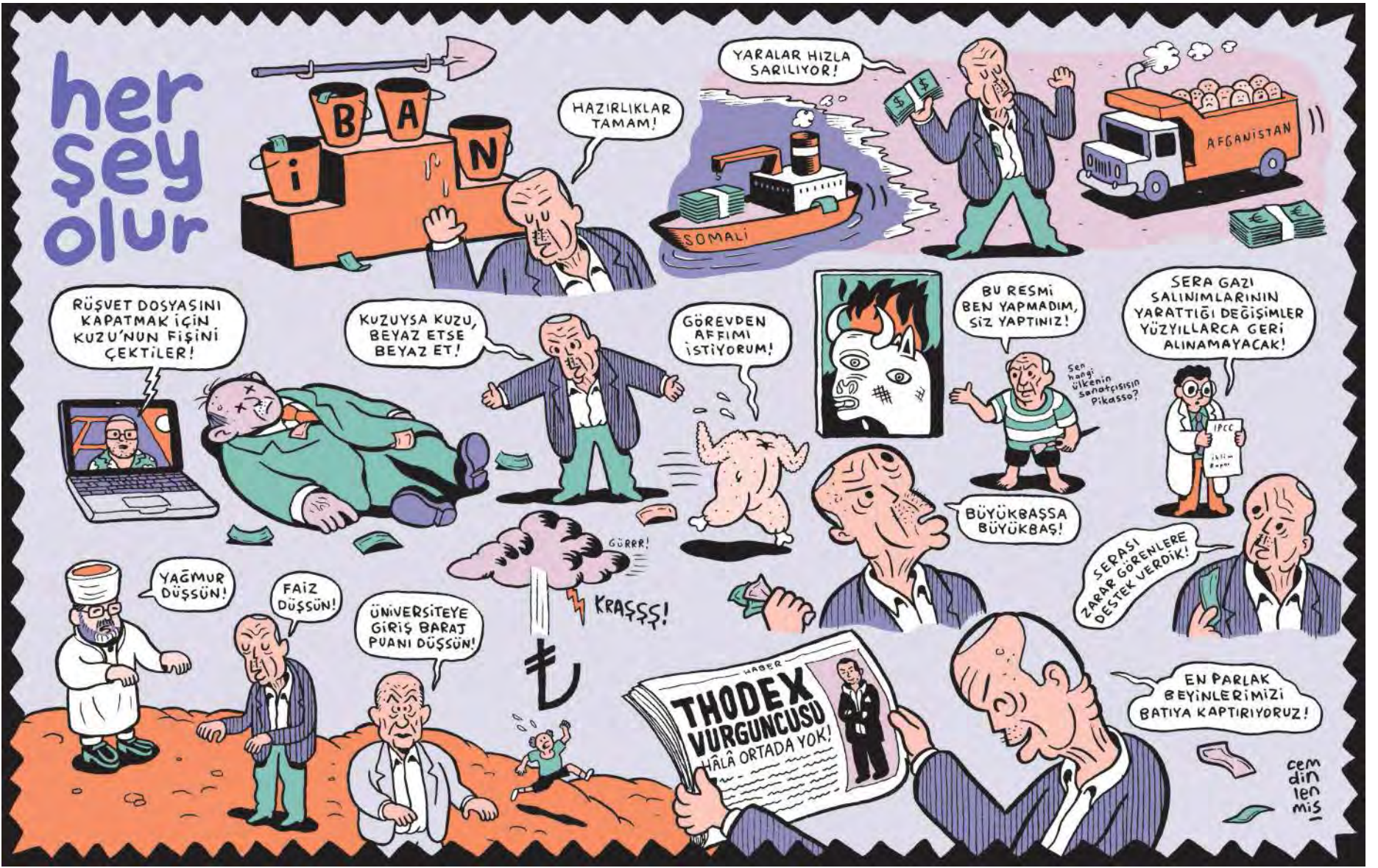
Biz Fransız Değiliz

edebilirsiniz. Bu güleç yeni girenlere bir yıldız dalıcı deniyormuş. Sadece fiyat sorduğum dalış merkezinden öğrendiğim yüzlerce bilgiden biri. Bir yıldızlar botlarına binebilmek için heyecanla plaja iniyorlar. Biz şezlong insanları, denizle yüzeyssel ilişki kuran insanlarda ise hiç heyecan yok. Belli ki artık denize girmeyi kafamızda sıradanlaştırmışız. Koy, moy, aniden çıkan ahtapot gibi ekstra durumlar dışında herhangi bir duygu hissetmemiz de mümkün görünmüyor. Denize nötr suratlarla giriyor, nötr suratlarla çıkıyoruz. Kıydakilerle denize dair bir bilgi paylaşmıyoruz. Politik gündemden ya da öğle yemeğinde ne yiyeceğimizden bahsediyoruz.

Ben dinlenmeyi seviyorum. Dedemden önceki -çok önceki- atalarım denizden çıkabilmek için uğraşmış. El yok, kol yok tırmanmışlar karaya. O yolda kaç balık atam şehit oldu kim bilir. Sonunda başardık. Dedem bir kere bile denize girmeyerek onlara vefa borcunu ödedi. Dedem sayesinde de ben tekrar -hobi olarak- denize girmeye başladım. Kontrollü tersine evrim denebilir buna. Önce denizden kurtulmak için uğraşıyoruz, solungaçlar gidip tam bağımsızlık ilan edilince özleyip geri dönüyoruz. Uzatmadan bir örnek daha vereyim, içkencesiz bir dünya için yüzyıllarca savaşıyoruz. Tehlike geçip rahatlayınca, BDSM.Yarı uykulu bir şekilde insanlık tarihine zihinsel bir yolculuktayken bot geri geldi. Bir yıldız dalıcılar 18 metreden çıkmanın heyecanıyla gördükleri her şeyi anlatıyorlar.

Kabastan uyandım. Neşeli dalıcılar dönmemişler henüz. Ya gündem konuşmayı bırakıp ağzıma oksijen tüpü, ayağıma paletler takıp denizin altına girmeliyim ya da tatil projesini iptal edip İstanbul'a dönmeliyim. İkisinin arası sürekli seçimlerimi sorgulattıyor ve bana iyi gelmiyor, dedeme de gelmezdi. Biz Fransız değiliz.

Göçmenler Ülkesi 2

Almanya'da iki Afgan'ın, iki çocuk annesi ablalarını "boşandığı ve aile şerefine uygun yaşamadığı" gerekçesiyle öldürdükleri ve tertemiz, pırıl pırıl

yaptıkları aile şerefleriyle mutlu mesut yaşarken yakalandıkları ortaya çıktı. Hani iki hafta önce

"Ama, atıyorum bir ülkede yılda 364 kadın erkek şiddeti ve cinayetiyle hayatını kaybedsin ama bir göçmen de bir kadın öldürmüş olsun. Hoşunuza gitse de gitmese de (gitmemeli elbette) o tek cinayet, 364 cinayetten daha çok yer bulacaktır medyada. Her ülkenin Bild'i var neticede."

yazmıştım ya; aynen öyle oldu. Biliyorsunuz, bizim anıtsayac (anitsayac.com) ayı gibi çalışıyor, her yıl ortalama dört yüzün üzerinde kadın, "yüz vermediği, reddettiği, terk ettiği, başkısıyla beraber olduğu, sevdiğiyle olduğu, boktan aile şerefine söz getirdiği, boşandığı, boşanmaya yeltendiği, kısa giyindiği, okumak istediği, iş bulduğu, ayrı eve çıktığı için" erkekler tarafından öldürülüyor. (Ve tüm ülkede hiçbir erkek bu gerekçelerle öldürülmezken aramızda hâlâ "Kadın cinayeti demeyelim, erkekler de öldürülüyor," diyen hayvanlar var.) Almanların anıtsayacı da, her yıl üç haneli sayılara ulaşıyor, ülkede ortalama her üç günde bir kadın öldürülüyormuş. Diğer cinayetler gazetelerde "Aşk Cinayeti" başlığıyla veriliyor, o da verilirse, o gün başka sansasyonel haber yoksa, üçüncü sayfada falan. Ama aynı çok satan gazeteler yukarıda anlattığım olayı birinci sayfalarından tam sayfa verdiler, muhtemelen bir süre daha vermeye devam edecekler.

"Faydasız haklılık" Almanya'da da var. Zaten Almanya'da her üç günde bir kadın cinayeti işlendiğini ama cinayet göçmenler tarafından işlendiğinde daha büyük haber olduğunu onlardan

öğrendim. Hatta geçen hafta "Ha bana sorsanız bu "entegrasyon eğitimi" (...) her ülkenin kendi vatandaşlarına da sıkı bir şekilde vermesi gereken bir eğitim," yazmıştım ya, Berlin eyaleti entegrasyon bakanı "Mesele göçmenlerle ilgili değil, tüm erkekleri entegre etmemiz lazım, onu da nasıl edeceğiz bilemiyorum," anlamında bir şeyler söylemiş. Tahmin edersiniz ki Almanya'nın da Hürriyet'i Sabah'ı var, onlar da kadının laflarını cimbızlayıp sanki "Göçmen erkekleri nasıl entegre edeceğimizi bilmiyorum," demiş gibi vermiş haberi.

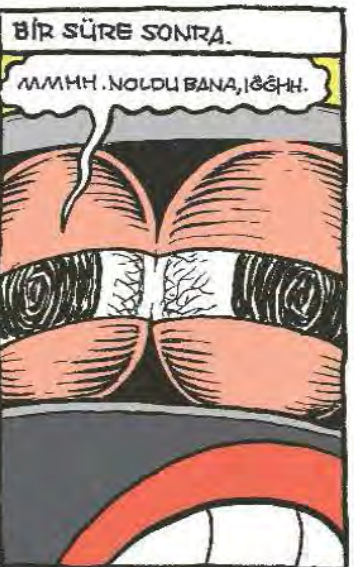
Buraya kadar yazdıklarım, faydasız ve donanımsız haklılıktan içi içini yiyen herkesin söyleyeceği şeyler ve tabii ki Almanya'da da bunun çifte standart olduğundan, her yıl yüz Alman erkeğine karşılık ortalama 12 göçmenin kadını öldürdüğünü, meselenin kadın cinayetleri olduğunu ve "göçmenlikle" alakası olmadığını yazdılar. Faydasızlık bu işte. Zira bunlar hayallerde güzel şeyler. Dünya döndükçe, tek bir ilkesiz gazetenin olmadığı her yerde, ansızın bir Rubert Murdoch bitecek ve oranın ilk ilkesiz ve şerefsiz gazetesini hazırlayacak ve en çok satan gazetelerden biri de o olacak. Zira Rubert Murdoch'un olayı bu. Hayır kendisi iflah olmaz bir şerefsiz olduğu için gidip şerefsiz gazeteler hazırlamıyor; abinin tek olayı girdiği her şehirde, her ülkede ana akımda olmayan ses neyse onu duyuracak gazete çıkarması. Hani bazı arkadaşlar şaşıyor ya, "Amerika'daki Fox News her gün gerçek bir gerizekalılar resm-i geçidi sunarken Türkiye'deki niye (dünyanın en sıkıcı televizyoncusu İsmail Küçükkaya'yla) muhalif bir tavır sergiliyor," diye, işte tam da bu sebepten: Bir ülkede ne eksikse Murdoch onu yapar ve dünya döndükçe Murdoch'lar da var olur. (Üstelik hiç değişmezler, geçmişte "Sakallı Bebek" ve "Alman Helga Türk Erkeklerine Bayıldı" haberleriyle bilinen gazeteleri hazırlayan çakma gazetecilik duyanları bugün de "Kızılçam"ı ABD ektirmiş, ikide bir yansın diye bilerek diktirmiş," diye gerçekliklerine devam ediyorlar mesela. Az daha akıllı olsalar Rubert Murdoch olacaklar, hayli kafasız oldukları için Murdoch özentilerinin kapı iti olarak hayatlarına devam ediyorlar işte.)

Burada, Almanya'ya sığınmış ve entegrasyon eğitiminden de geçmiş iki Afgan erkeğinden bahsediyoruz. Bunun önüne geçemezsiniz: "Kızının suratına asit atılmasından korktuğu

için sığınan" kardeşlerim olduğu gibi, fırsat bulduğunda okula gidiyor ya da başını açıyor diye kızların suratına asit atacak olanlar da onlarla beraber geliyor ve gelecek. Gelenlerin bazıları videolar çekip ahlak dersi vermeye başladılar bile. Zaten sığınanla, sığınanın kaçtığı adamı aynı anda içeri almak, gecenin bir yarısı kapınızı yumruklayarak "Yardım edin, beni öldürecekler," diyen kadını evinize aldıktan iki saniye sonra yine kapınıza dayanan "Yardım edin, öldürmem gereken bir kadın var," diyen adamı da içeri davet etmek demek. Bunun insani olmakla bir ilgisi yok.

Ve "E iyi de Türkiye'deki erkekler de kadınları öldürüyor, kadın cinayetleri bundan bağımsız bir sorun," demenin zerre kadar bir faydası yok. Bunu kimi görmezden gelecek, kimi "E iyi işte bizim katil pezevenklerimiz bize yeter," diyecek, kimi katil bizdense sorun yok diye düşünecek. Görünen o ki, ciddi bir entegrasyon eğitimi planlanmazsa bizim anıtsayac dört haneli sayılara da ulaşacak ve üstelik bizim bu cinayetlerin ve tacizlerin küçük bir kısmının göçmenler tarafından işlendiğini söyleme şansımız da olmayacak -ki üçüncü kez söylüyorum, hem bu muhtemelen bir süre sonra doğru olmayacak hem de bunu elli kere de söyleyiniz Murdoch gazeteciliği göçmenin işlediği suçu manşete çıkartıp on gün de orada tutacak.

İki şerefsiz olmayan şereflerini korumak bahanesiyle öldürdüğü 34 yaşındaki Afgan kadını, ve çocuklarını okutmak için Türkiye'ye sığınan aile benim kardeşlerim. Ama onlarla beraber onları öldürmeyi kendilerine hak görenlerin de geleceğini bilerek gerçekten çok acil bir program başlatılmalı. Hani şu videolar çekip ahlak dersi verenler var ya mesela, ahlak dersini videolarla değil sopalarla sonra da bıçaklarla vermeye başlamadan doğrudan eğitim programına alınıp, ahlaksız olanın kendisi olduğunu anlayana kadar eğitime tabii tutulmalı. Olmadı mı? Eh o zaman sığınmak için ahlaksızlığını ahlak dersi olarak sunabileceği başka bir yer bulabilir herhâlde. Ama gerçekten gelen insanlar içinde özgürce yaşamak isteyen kadın ve erkekler, okula göndermek istediği kızı için endişelenen aileler de varken toptan bir reddiye doğru değil.

SON

Naapalım be admin?

Her şeye rağmen yaşamaya çalışıyoruz. Buna da şükür. Gençlik desen gitti zaten, hadi benden gençler zaten patatese bağladı. Kazık mı çakacağız dünyaya, sonsuza kadar tahtta mı oturacağız? Varmı bi bildiğin.

Parayla daha uzun süre saygı görmek mümkün mü? Güç ve kazanç bağımlılığının önüne geçilebilir mi? Her şeyi para olarak görmek, her canlının bir sahibinin olduğunu düşünmek nasıl bir fikir acaba? Kimden duydu admin? Neler diyorsun? Acaba hiç kendini dinliyor musun?

Herkes seni dinlesin sitiyorsun ama zamanla her şeyin zamanı geçiyor. Zaman bile geçiyor. Kenan Doğulu zamanında zamanı tutamayacağını söylemişti. Onu da mı dinlemedin yoksa? En azından Kenan'ı filan tanıyorsundur değil mi? Sahnesi çok iyidir.

Hiç Örümcek Adam okumamışsındır diye düşünüyorum. Sonuçta yerli ve milli değil ama nasıl olduysa 60'ların sonunda çıkan bu çizgi roman, dünyada da kendi kültürünü oluşturdu. Filmine de gitmemişsindir, zamanın yok ne de olsa işin çok. Onu parsellemiş, bunu payla, buna kız, şuna sinirlen geçiyor ömür vallahi. Sizin de zor iş... Neyse Örümcek Adam'ın olayı özetle ne biliyor musun admin? Örümcek Bey, genç bir insan. Çok özel güçleri var ama parası yok. Hep beş kuruşsuz, hep derdo, hep iynin yanında. İşte Örümcek'in bi sözü var. Hep aklına gelir. Ona da bir aile büyüğü demiş. Onun ailedelikleri de emekli filan. Bir dikili ağaçları yok sana göre. Ama amcası Ben Emmi "Büyük güç büyük sorumluluk getirir" demiş bulunuyor bir kere Örümcek Çocuk'a.

İnanır mısın Örümcek Adam, süperkahramanlar evrenindeki en güçlü isimlerden biri. Ayı adam Hulk var. Hulk tabii ki en güçlüsü ama Örümcek de boş değil. Büyük gücünü sorumluluk sahibi olarak kullanıyor hep. Hiç avanta yemeğe filan hallenmiyor. Hatta bir macerasında koskoca bir gökdelen bir anda altına dönüştürülür. Örümcek Efendi, o sıralarda aşırı parasızdır. Ona rağmen koskoca gökdelenlerden bir tane birkaç yapraklı not defteri alır. Borçlarını, kira eksiklerini, faturalarını filan yatırmak için ama sonra vicdanı el vermez, altın not defterini aldığı yere bırakır. Bizde olsa bal tutan parmağını yalayacak. Bizde olsa "Buna iki koyun bile veremezsin"... Neyse işte, diyeceğim o ki, saygı korkuyla olmaz. Birisine saygı duymak için onun saygın işler, düzgün davranışlar, ahlaklı tavırlar ve adaletli bir tarafsızlığını görmekten gerekir. Ben yıllardır bakıyorum. Sadece kibir, öfke ve sevgisizlik görüyorum. Yalnız da değilim ha. Zaten çok sıra dışı bir insan da değilim. İyi bir insan olmaya çalışıyorum. Bitki besliyoruz, hayvan besliyoruz, doğayı, ormanı, ormanın içinde olmayı. Tertemiz deniz kıyısında durmayı, denizin içine bakmayı, balıkları izlemeyi, örümceklere bakmayı, kuşları ve cırcır böceklerini dinlemeyi filan seviyorum. Aslında sen de bi ara versen, biraz nefes alsan, üzerindeki stresi atsan sen de görebilirsin belki. Çünkü sen de yaşıyorsun, sen de bu dünyanın bir parçasısın, hayata bu kadar uzak olmak olamaz diye düşünüyorum.

Yüzüklerin Efendisi diye bir kitap var. Orada bir kralın gözleri görmez, akli ermez oluyor. Kimseyi dinlemiyor, sadece kendisini dinliyor. Ama zaten bir noktada bakıyor ki kendi kendine konuşuyor. Yapayalnız kalıyor. Bir ağaç gibi tek ve hür bir orman gibi kardeşçe olmak istemiyor ama gün geliyor yalnızlığını farkettiğinde çok geç oluyor.

Hala umut var, hala hayat var. Hayattan geriye bir şey kalmıyor. Ya da kimse sonrasında ne var bilmiyor.

O yüzden cennetimizi hep birlikte bu dünyada yaşayalım.

"Politikanın siyasete alet edilmesine karşıyız!"

-Tan Oral karikatüründen

PEKİ ÇATI ADAY KİM OLACAK?!

* **Muazzez İlmiye Çığ:** Uzun süre görüşüldü ama anlaşma zor görünüyor. Çünkü Profesör Çığ, Sümerce'nin resmi dil olmasını ve yeni anayasanın tabletlere yazılmasını şart koşuyor. İyi Parti tabanındaki genel yaklaşımın "Olmaz böyle keskeğidi" şeklinde olduğu belirlendi.

* **Kadir İnanır:** Ünlü yıldız öneriyi alınca düşünmek için süre istemiş. Düşünmek için gittiği Fatsa'daki bağ evinde, bir gece Kadir Savun'un ruhu gelip kolunu tutmuş "Yakışmaz sana Kadir! Sen sivil starsın, Kadirizmin babasının, seni yacacaklar dikkat et!" demiş. Çok etkilenen İnanır, adaylıktan caymış.

* **Erdoğan Toprak:** Kurt politikacı "sağcı kaşlı solcu" olduğu için, iki taraftan da oy alacağı hesaplanmış. Fakat asabiyeti nedeniyle vazgeçilmiş. Kulislarda bir başkan yardımcısının "Erdoğan'ın toprak olmuş hali, bundan daha çok oy alır" diye espri yaptığı ileri sürüldü.

* **Uğur Dündar:** Nice sonra sarışın aday avantaj diye düşünüldü. Fakat usta gazeteci teklifi reddetti. Yakın çevresine "Müjdat başımda, an susmadan konuşuyor, o kutsi vazifeyi yaptırılmaz bana" dediği iddia edildi...

* **Zülfü Livaneli:** Usta sanatçı, öneriyi sıcak bakmadı. "Tayyip Bey'e bir kez yenildim, neler oldu, bir kere daha yenilirim Galaksi'yi ele geçirir" dediği söyleniyor. Bir diğer iddia da Livaneli'nin ortamdakileri güldürmek için "Leylim ley" nakaratını "Tayyip Bey" şeklinde söylüyor olması...

* **Mansur Yavaş:** Seren Yalçın gibi, çalışmadığı ana marka kalmadı. Her tabanda oyu var ama adı üstünde taban bu, son dakkada nereye yürür, kestirilemiyor. Esasen Mansur'un gönülden geçenin "Ankara Valiliği" olduğu kulislarda fısıldanıyor.

* **Mete Gazoz:** "Soyadını Gazioğlu yapsın, tam destek!" demiş Bahçeli. "Altını onikiden vuran çocuk, müsteşar sesine maruz kalmamın lütfen!" demiş Erkan Baş. "Şampiyon okçu Mete Gazoz olsa da en gazoz okçu yine benim!" demiş Sayın Bilal Erdoğan.

* **Meral Akşener:** Merkez sağ, bu ülkede Merkez Bankası demek, avantajı var. Ama seçilirse parti dağılır diyen de çok. Hatta İyi Parti'nin İyi, Kötü Ve Çirkin Parti olarak üçe bölüneceği de söylentiler arasında.

* **Kerem Bürsin:** Genç yıldız, önce bunu kabul etti. Sonra ücretin haftalık ödenmediğini öğrenince vazgeçti. Kulislarda "Çati adayı olmasa da Alaçatı adayımız olsaydı keşki" denildiği vurgulandı...

* **Ekrem İmamoğlu:** Kılıçdaroğlu'nun "Çerçeveli gözlük tak!" önerisini reddettiği için araları açık. İmamoğlu; öğleye kadar Kaftancıoğlu ile sol tarih, öğleden sonra Hatipoğlu'yla fıkıh, ikinci sonrasını ise Müftüoğlu ile "72 orta yaş oldu" telkin mesaisini aksatmıyor. Başkan olursa, İstanbul bu üç hocadan birine edilecekmiş, keskin duyum...

* **Selin Sayek Böke:** Kadın, kentli ve kedili kesimin ısrar ettiği aday. 16 dakikalık konuşmayla dinleyeni hipnotize ettiği söyleniyor. Ve fakat o kadar dinleyen bir halkın mevcut olmadığı da dönüşümlü olarak her iki kulağa fısıldanıyor

* **Fatih Altaylı:** "Atara atar, gidere gider" "kliği tarafından öne sürülüyor. Muhafiflerine göre de "baz istasyonu gibi adam." Gönülünde Galatasaray Başkanlığı yattığını söyleyerek hızlı ve nazikçe reddetti.

* **Mehmet Şimşek:** Maliye bilgisi, politik tarihi ve ahlak kültürüyle ön plana çıkıyor. Seçmeli ders gibi bir aday. Adı geçenler arasında Büst'e en çok benzemesi de bir başka avantajı.

* **Nuri Bilge Ceylan:** Uzun kır deneyimi ve yoğun festival geçmişiyi her çeşit yaşantının karizmatik bileşke noktası, denildi. Ayrıyetten Oscar'a en yakın devlet başkanı olur, diye düşünüldü. "Ben o kadar kısa Anayasa yazamam" deyip reddetti.

* **Kemal Kılıçdaroğlu:** Tam da Anamuhalefet Liderliğinde duayen olma zamanı gelmişken yaman bir çelişki. "Kimlerdensin?" diyarında "Kimsesizlerleyim!" cevabı kallavi bir dilemma. Hep adı geçen Şerefli İkincilik, majör bir paradoks.

* **Aleyna Tilki-Ayhan Sicimoğlu:** Dönüşümlü başkanlık fikri ilginç bulunuyor. Artık bu durumda neye dönüşür, o tam bilinmiyor. Derin devlet içindeki hazcı hizbin teklifi olduğu sanılıyor.

* **Ziya Selçuk:** "Hazır sinire kesmiş enerjisi" baz alınıyor. Fakat kendisiyle iletişim kurmak imkansız, tamamını kapatmış. Kadim bir dostuna "Atama beklemek müşğül mesaiymiş hakikatten" içerikli telgraf yollandığı öne sürüldü.

Selin Sayek Böke

* **Hakan Ural:** Bilinirliği ve medya deneyimi ile üzerinde durulan bir aday. Yaşlanamayışı da bir başka artısı. Başkan olursa Meclis tarafına kuracağı Senato'nun başına pederi Selçuk Ural'ı getireceği, sabah bir-akşam bir kulislarda fısıldanıyor.

Birinci Eski

Ağaca sordular
"Günde ne kadar sallanırsın?"
Dedi ki ağaç
"Rüzgarın gücüne bağlı!"

Köpeğe sordular
"Günde ne kadar koşarsın?"
Dedi ki köpek
"Mahallenin picine bağlı!"

Meczuba sordular
"Günde ne kadar dalarsın?"
Dedi ki meczup
"Hakikatın hiçine bağlı!"

Not: Ted Denson, en sevdiğim komedyenler arasında. Ustanın da oynadığı "Bored to Death" komik dizi. Dandik dedektif serisi...

mert Dolapçioğlu

Yunan tanrılarının beğendikleri bayanı "naber, arabam var, gezebiliriz" diye etkilemeye çalıştıkları topraklarda tatildegim, duruyorum.

Havada hala o ısrarın pis sıcaklığı var. Tanrının yüzüne bakan yanar; tanrıların tempra arabayla gezmeye çıktığı, son ses müzik dinleyip sokağa araba penceresinden çekirdek kabuğu döktüğü semtteki insanlar sıcaklardan bunalır, elektrik direğinin gölgesinden bile medet umar hale gelir. Bugün yaşamak için müsait bir gün değil, evin etrafından çok ayrılamıyorum. Kendini kuma gömüp, "önümden balık geçse de yesem" diye bekleyen liyakatsiz balıklar gibi zemine yakın duruyorum. Bekliyorum evin önünden karpuzcu geçsin, domatesçi geçsin, simitçi geçsin. Karpuz, domates,

simit; bu üçüyle hayatta kalırım, ailemi de mamalarım, kimseyi mağdur etmem. Karpuzcuya vereceğim para elimde terden hamura dönmüş, dışarıları izlerken "sen bugün duş aldın mı?" diye soruyor gezegenimin güneşi. İki kere aldım, ikisi de işe yaramadı. Gözlerinin önünde bahçe hortumuyla su tutmadım mı kendi üzerime? Etkileneceğini zannettiğim hareketlerimden zerre etkilenmiyorsun, bu da beni çok etkiliyor. Sevginin, aşkın daha net bir tanımı varsa sen bana söyle. Termometreler aşkımızı sayıklıyor, ya da

beyin kanaması geçiriyorlar, kimse tam emin olamıyor. Bu sıcakta sevgi, aşk gibi kelimeler tabağın dibinde ısınmış karpuz suyu etkisi yapıyor. Yapış yapış ve içine sinek düşmüş. Kimsenin kimseyi gönülden sevebileceği bir hava değil bu. İnsan en sevdiğine bile baktığında dudaklarından sadece şu cümleler dökülüyor: Sen duş aldın mı? Yunan tanrılarının duş almaya üşenen

ölümlüleri çarpıp nehirde bir kayaya çevirdikleri topraklarda, yazlık tatilindeyim. Artık duş almaktan başka bir şey yapmayacaksın ölümlü. Ve unutma, deodorant duşun muadili değildir. Duş ve deodorant, maske ve mesafe gibi ikili çalışan bir sistemdir. Biri olmadan diğeri pek fayda etmez. İkinci duşumu annemin yazlığınıza bu sene taktırdığı inanılmaz duşakabinde aldım. Işıklı, radyolu ve masaj başlıklı bir duşakabinde bahsediyorum. On beş dakika boyunca kafamdan aşağı sular akarken duşakabinin radyosunda güzel bir kanal ayarlamaya çalıştım. Trt radyo 3 ya da onun muadili bir yunan ya da bulgar radyosu çok çok iyi olurdu duşakabinin içinde. Trt radyo 3'te iki saat süren bir "jon bon jovi" özel programı muhteşem olurdu. Trt radyo 3 spikerinin "italyan asıllı amerikalı sanatçı" anonsu akan suya, kafamda köpüren şampuana

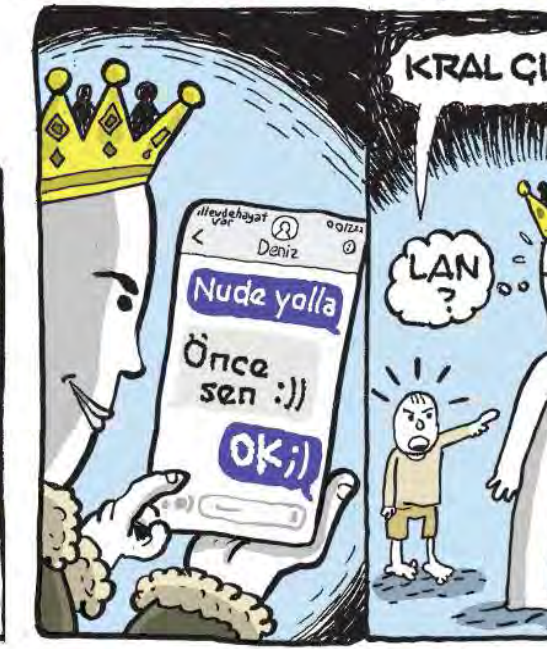
karışır, saç kremi etkisi yapardı. Saçlarım iki üç gün boyunca laf dinlemez, ne kadar bozmaya uğraşsam da basketbolcu saç gibi şekilli ve sağlıklı olurdu. Görenler, bu saç bu suratın olamaz, bu şerefsiz birinin saçlarını çalmış, bunu derhal ihbar edin derlerdi.

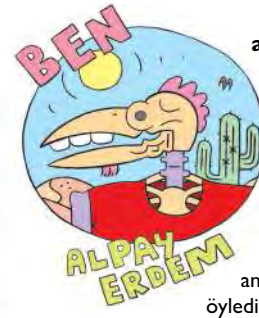
Ancak bir tane bile düzgün istasyon bulamadım. Manyakça jon bon jovi beklentimi önce herhangi bir yabancı sanatçıya, ardından "en azından mustafa sandal gibi bir şey'e çevirdim ama başaramadım. Duşakabin başaramadı. Kemencei tekno türkü gibi bir istasyon buldu, orada kaldı. İki saatir duşun altında Trt radyo 3 kovaladığım için ellerim buruş buruş olmuştu, ısanmış patates kızartması gibi bir şeye dönmüştü. Duşakabinin dokunmatığını opere edemeyecek kadar parmak vasfını yitirmişlerdi. Kapatamadım da. Duşun altında bir süre kemencei tekno türkü dinleyerek durdum. Daha da terledim.

Mustafa Satıcı

FURKANÖZÇOBAN

Merhaba.

Biraz önce kuzenim geldi yine eve. "Keşke Jack Nicholson şu anda burada olsaydı" dedi. "Niye ki" dedim. "Güzel olmaz mıydı" dedi. Sonra da gürültülü bir şekilde gülmeye başladı.

Geçenlerde de akşam öyle eve doğru yürürken, yolda karşıma bir Gergedan Böceği çıktı. O kadar mutlu oldum ki anlatamam. Çünkü Gergedan Böcekleri öyledirler. İnsan seçerler. Asla ama asla, yüz yıl arasan, Gergedan Böceği bulamazsın. Çileye yat, ulaşamazsın. Erişemezsin. Gergedan Böceği'ni göremezsin. Olamaz yani öyle bir şey. O senin karşına çıkar. Çıkarsa o da yani. Karşıma çıktı. Şunca yıllık yaşamımda, beni de sevindirdi. Yapmam gereken şey, tabii ki belliydi. Birkaç gün evde misafir edecektim. Çünkü sadece benim görmem, öyle görüp geçip gitmem, süper bencilce bir hareket olurdu. Özlem'im de görmeliydi. Hazar da görmeliydi. Eve gelen arkadaşlar da görmeliydi. Herkesler görmeliydi. Herrrr-keşler ama. Herkesler gördü. Sadece Gergedan Böceği'ni görebilmek için çok uzaklardan gelenler oldu. Her şey çok ama çok güzeldi. Gergedan Böceği bir de erkekti. Boynuzundan tutup kaldırma imkanım da olabiliyordu. Halinden de memnun gibiydi. Meyvelerle kurtçuklarla besliyordum. Bir an, "acaba hiç salmasam mı" diye düşünmeye başladım. Ve hatta galiba salmayacaktım da. Fakat bir gece, evde "fııırt" diye bir ses duydum. "Bu ne ki şimdi" diye şöyle bir göz gezdirdim etrafıma ve Gergedan Böceği'nin uçmaya çalıştığını gördüm. Gitmek istiyordu artık. Nasıl ki gelmek istedi, şimdi de gitmek istiyordu. Hayatlarımı birkaç günlüğüne güzelleştirmişti işte. O sanki üzerine düşeni yapmıştı. Artık gitmeli, kendisine dişi bir Gergedan Böceği bulmalı, ve yüzlerce binlerce Gergedan Böceği daha dünyaya getirmelilerdi. Ve bu dünyanın en mükemmel ordusu, insan seçmeye devam etmeliydi. Kim bilir, belki yıllar sonra yavrusu çıkacak karşıma. Ya da yavrusunun yavrusu. Bilemezsin ki. Saldım tabii ki. Bence insanın nihai görevi, Gergedan Böceği'ne saygı duymak, onu sevmek, onu yaşamak. Yaşamın en mükemmel şeylerinden biri de, işte bu Gergedan Böceği. Evet, tabii ki Gergedan Böceği.

Hazar doğduğundan beri, en çok istediğim şeylerden biri de, birgün beni sahnede izlemesiydi. Bir türlü uygun ortam olamıyordu. Zaten birazcık da büyümesi de gerekiyordu. E beş yaşında artık. Anlamasa da izlerdi bence artık. Ve derken o ortam oluştu. Bir otelde Sahil Sohbetleri adında bir Talk Show'a konuk olarak çağırıldım. İşte şimdi bir şeylerin tam sırasıydı. Ailecek gidecektik, ve ben sahnedenyken, Hazar beni izleyebilecekti. Bundan daha ala bir fırsat olamazdı. Sadece Hazar beni izleyebilirdi diye atladık uçağa, geldik otele. Ve derken sahne günü geldi çattı. Çok heyecanlıydım. En bir güzel şekilde giyindim. Sonra sahne zamanı geldi. Işıklar yandı söndü, müzikspor başladı, artık sahneye çıkma zamanıydı. Çıkıldı sahneye, önce biraz sohbet döndü gerçekten de, sonra da on beş dakika stand up olacaktı. Sıram geldi, stand up için öne çıktım, Hazar'ı aradım. Onunla göz göze gelmek istedim. Baktım uyuyor. Yuh! Sohbet kısmını bile izlememiş ayı. Ulan her şeyi senin için planladım, senin şu yaptığını bak. Olacak iş değil yemin ediyorum ya. Ben tabii ki anlattım hikayelerimi, eğlendik yani. Eğlendik fakat içimde kopan fırtınayı da ben bilirim. Sahne sonrası bir de kucakta odaya kadar, uyuyan Hazar taşıdım, o oldu. Odayla sahnenin arası rahat bir buçuk kilometre. Ha diyeceksiniz ki, "neden bağı çağırmadın?" Çağırman, prensiplerime ters. Çünkü eğer yürüyebiliyorsan yürürsün. Koşabiliyorsan koşarsın. Bu budur. Öyle bir gece oldu yani.

Geçen de ne saçma bir şey oldu. Tünelden tramvaya bineceğim, Beyoğlu'na çıkacağım. Baktım bir kız, sağa sola bakıyor öyle telaş içinde bileti için. "Yardımcı olayım" dedim. Yabancıymış, İngilizce konuştuk. "Nereden bilete alabilirim" diyor. Dedim "bileti almanıza gerek yok, ben sizin için akbil basarım" dedim. Akbil'i bastım, kız turnikeden geçti. Sonra da kendim için bastım, kabul etmiyor akbil beni. İstanbulkart. Bir kez daha bastım, yine norto. Meğersem pandemiden dolayı ikinci kez akbil basma yasaklanmış. Kız içeride bir mahcup oldu saçma bir şekilde. Üzüldü ve çaresiz bir şekilde bana bakmaya başladı. Dedim "hiç şey yapmayın, size iyi yolculuklar, ben yürüyerek çıkacağım artık" dedim. Kırk derece güneş altında kala kala yürüyerek çıktım yukarıya. Ama olsun, yine olsa yine aynısını yapardım. Turiste misafire her zaman yani çünkü ne demek.

Eveet, son kararımı verdim. İmkanlar dahilinde, denizci değil havuzcuymuş aga. Hiçbir şey olmasa denizde insanı balık ısırtıyor. O yüzden artık havuzcuymuş. Bu nedir ya. İnsanı balık ısırtması ne demektir?

Müge Anlı'da konuşulmayı hiç istemem.

Ha bir de derecilik var. Aslında derecilik en şahanesi. Çocukken net dereciydim ben. Derenin balıkları ısırtmaz da. Dere başka bir şey. Dere tam bir eğlence, yüksek bir heyecan. Ah dere, zalim dere. Dere'yi de nasıl bıraktım? Dere kenarında ayağımın tam önüne dev kaya düştü, öyle bıraktım. Çünkü bir kez daha düşerse kaya, ayağım altında kalacaktı, bunu biliyordum. Öyle bıraktım.

Hoşça kal.

"alpay erdem stand up"

14 Ağustos Cumartesi / Kadıköy Kılıç Mekan / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 399 39 12

17 Ağustos Salı / Ankara Route / Saat: 20.30 / bilgi: 0312 424 00 23

19 Ağustos Perşembe / İzmir Bornova Performance Hall / Saat: 20.30 / bilgi: 0545 261 19 78

ÖZER AYDOĞAN

DİNOT*

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

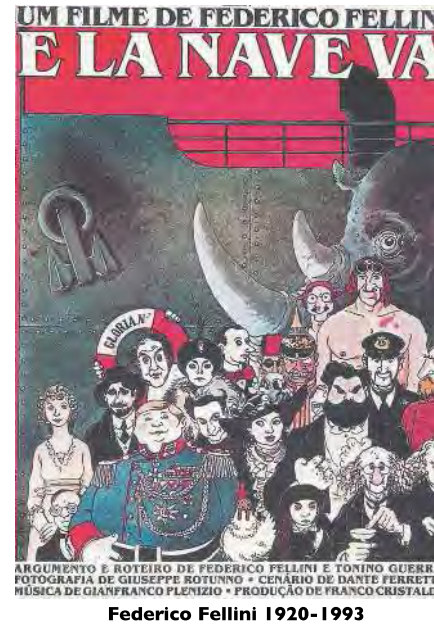
"İstanbul deyince aklıma martı gelir./ Yarısi gümüş, yarısi köpük/ Yarısi balık, yarısi kuş."
Bedri Rahmi Eyüboğlu

"Kedi alsan abi..." Diyor arkadaşım telefonda. Renk gelsin diye diyor öyle, hücreme. Aylar... aylardır buradayım. (Corona sebebiyle kedi sahibi olmak) "Yıllar" a da ramak kaldı... O da yakın. Neredeyse bir tava gibi cazırdamaya başlayan bu şehir. Pek pek nadir çıkıyorum. "Olmaz," diyorum arkadaşşıma, "balkon kuş dolu..." Oda'nın ortasına kadar geliyorlar. Çoğalıyor, çeşitleniyorlar. Serçeler, güvercinler. Adını bilmediğim çok renkli allı yeşilli çok ürkek, uzunca gagalı bir küçük tumbul kuş da bir minik mucize gibi geldi geçti bir ara... Bazen oda'nın içlerine kadar ilerleyen bir kuşun aniden ürüp havalandığı da oluyor. Şaşırp çıkışı bulamadığı, odada bir kaç tur uçarak döndüğü... Fellini'nin "Ve Gemi Gidiyor /E la Nave va" filminde yemek salonuna giren martının oluşturduğu kısa süreli o tatlı heyecan... Ondan olur gibi oluyor. (Film müthiştir görmeyene; ünlü bir sopranonun vasiyetini yerine getirmek; küllerini bir adaya götürmek için yola çıkan tuhaf/acayip sanatçılarla, aristokratlarla dolu o gemi...) Kedi alamam. Belki köpek. (Önce kurtla otu, sandalla karşıya geçirip, sonra kurtla geri dönüp bu sefer kuzuyu... Şeklinde ilerleyen o ünlü bilmece...) Kedi olmaz. Kuşlar açısından kafes dışına salınmış, serbest dolaşan bir kaplan almak demek o. Eve. Zaten daha ziyade köpek eğilimliyim ben. "Kediyle kıyaslanabilececek şey mi?" Dedi arkadaşım, köpekler aleyhinde de kötü birkaç laf da ekledi. Kimi fanatik kedi severler kedilerin durup dururken gidip uyuyan köpeğe bir tırmık atmaları gibi bu şekil hareketler yapabiliyor. Köpek/Kedi bahsi geçtiğinde; kıyaslamalar yaparken. İnternette falan rastlıyorum. Hadi bir çeşit toyluk der geçersin de. Yazmıştım; en, en büyük şairimiz; büyük de "kedici" Haşim'in köpek aleyhtarı acı/incitici cümlelerini. (yine kediyle kıyaslarken) Sadece kediye övün işte, istediğiniz kadar, Arş-ı Âlâ'ya çıkartın, zavallı köpekten ne istiyorsunuz... Binlerce yıllık bir muamma şu köpeklerle ilişkilerimizin paradoksal abukluğu. İlk okuduğumda çok şaşırmıştım; ünlü kadim fabl

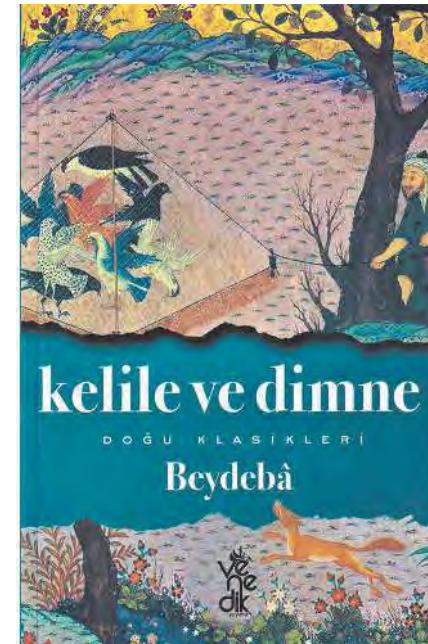

Bedri Rahmi Eyüboğlu
1911-1975

şerefli At'tır. Köpek ise aşağılık bir hayvandır. Bilirsiniz ki at cinsi vefasızdır. Ancak, köpek vefalıdır. Bu nedenle atın çağırışına inanmadım" Hayda! Töbe töbe... Ne denir? Mahkeme filmi repliği ile: "Buyrun, sanık sizin" siz karar verin.

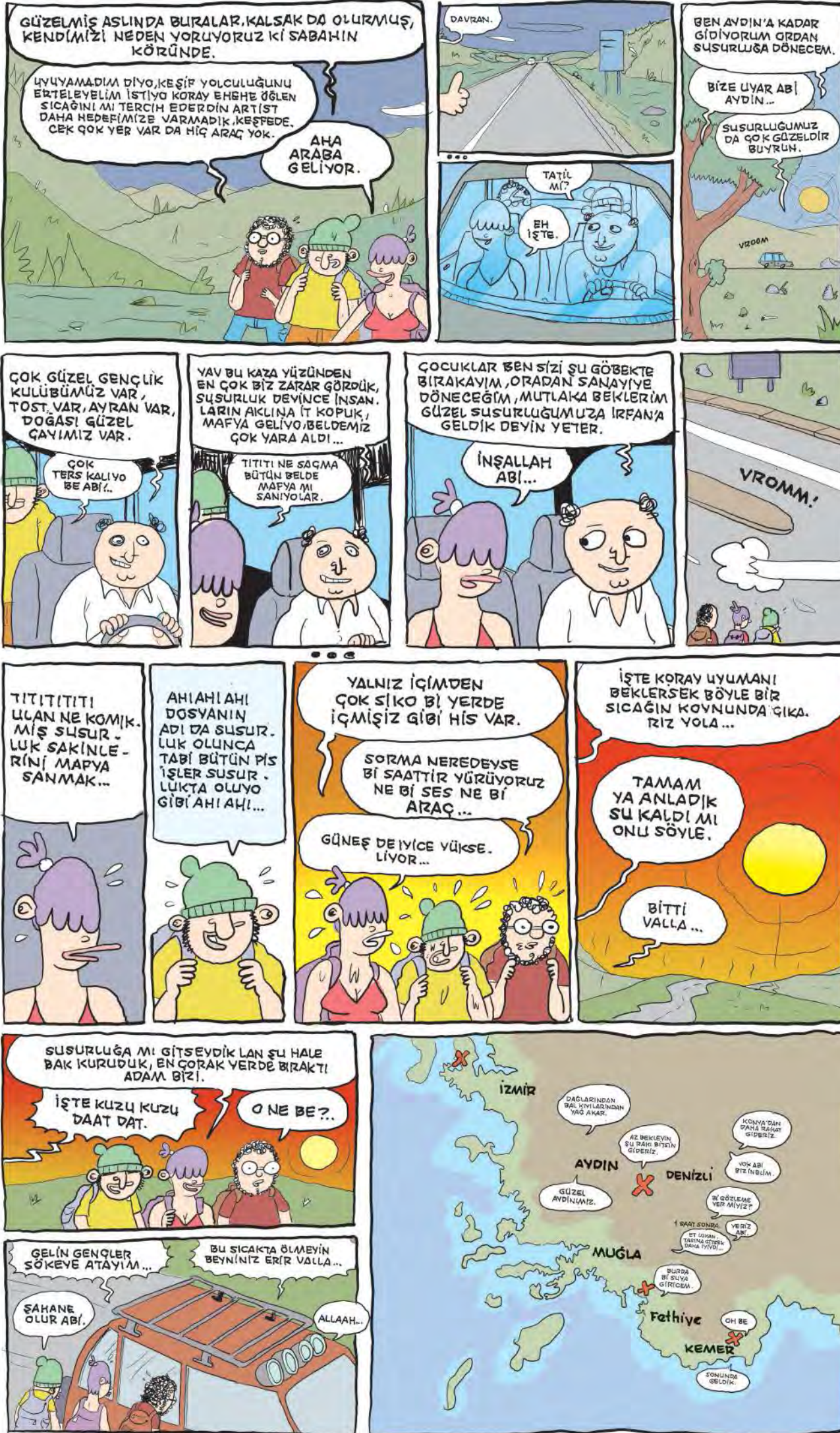

Bunlar ne biçim tanımlamalar? Psikanaliz gerektiriyor. "Vefalı" ve "Aşağılık" hayvan! Vefasız hem de Şerefli/ Onurlu(bir başka tercümede "onurlu" diye geçiyor tanım) (Din kaynaklı; köpeğin hafif "mekruh" sayılmaklığı ile hiçbir ilgisi yok; kitap İslam'dan 1700 sene önce kaleme alınmış. M.Ö. 100 civarı. Hint kökenli. Beydaba adlı bilge yazıp Dabşelem adlı Hint Hükümdarına sunmuş.) Dönersek, (ve tekrar edersek); "Köpek ise aşağılık bir hayvandır." Vefalı da... At ise Vefasız/ Şerefli ve onurlu. Çok da tanıdık geliyor. Bu ikilemeler... Bir yandan... Sanki bir kadın/ erkek dergisinin tavsiye veren allame ilişkiler yazarının akılları... "Elde tutmak istiyorsan, seni elde var bir gibi görmesine izin verme... Her an gidebilecekmişsin gibi hissettir..." O zaman önemsiyoruz demek. Yani çok Vefalı/ Sadık sevmiyoruz galiba... Soğuyoruz. Bütün değerini/çekiciliğini kaybediyor. Terk edebilir bir havası olacak. Al; "At" işte: Vefasız. Ve Onurlu/Şerefli. (neredeyse "ve" yerine "o yüzden" olacak) "Hayvanların en şerefli" Demek köpek oradan kaybediyor, sanki... Aşırı vefalı. Çok bağlı. Ölümüne sadık. Küstürsen de hemen barışır... Zavallı... Binlerce yıllık eski işler bunlar, köpeklerin işi zor...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

Yıllar önce alkolün su olup aktığı kalabalık bir aile yemeğinde sözü alan eniştem masaya yumruğunu vura vura heceledi: "Hayatta ne istediğini bi-le-cek-sin! Olay bu." Hemen sonra yengemden biraz daha buz istedi ve istenç üzerine düşüncelerini örnekler vererek açıkladı. Şimdi senelik tişört alışverişimi yapmak için geldiğim AVM'nin yeme içme katında kafam karışık dolanırken, o uzun konuşmanın son cümlesi aklımın bir köşesinde yankılanıyor: "Alışverişe aç gitmeyeceksin, kafa ka-rış-tı-ır! Haydi afiyet olsun..." Eniştem geçtiğimiz ay böbrek yetmezliğinden hayatını kaybetti. Cenazesine gidemedim, kendi anımları düşüncelerini yaşatarak gerçekleştireceğim. Tercihim kumpir. Alışveriş öncesi ne istediğimi bilme alıştırmamı yapmak için son derece uygun bir yiyecek. Kumpirimin içinde olmasını istediklerimi kendimden emin bir şekilde seçtim ve afiyetle yedim. İyi başladık.

1. MAĞAZA

Doğrusunu söylemek gerekirse benim bir giyim zevkim yok. "Desensiz bol bir şeyler arıyorum," zevki olan insanın söylemi olamaz. Skladaki onca renk, onca maaşlı tasarımcının aklından geçenler... Hiç biri nasıl beni yansıtmayı başaramamış olabilir? Ben kimim? Ben sade tercihlerinin arkasına saklanan bir zevk tembeliyim. Zevk edinmekten, renkli giyinmenin getireceği sorumluluklardan kaçıyorum. İlk mağazada kafama uygun ruhsuz bir şey bulamadım. Çalışanın çabasının karşılığı olarak günün ilk mahrem bilgisini paylaşım ayrıyorum: "Son olarak şöyle düz bir modelimiz var?" "Yok ya, koltuk altlarım çok terliyor, bu olmaz." "Tamamdır." "İyi günler."

2. VE 3. MAĞAZALAR

İlkinde yaşadıklarımın aşağı yukarı benzerlerini yaşadım. Enerjim ve sabrım giderek azalıyor. Herkesin tadı kaçık. Mağaza çalışanlarının da öyle. Kimse ben gerçekten istemediğim sürece beni giydirmek için ekstra çaba sarf etmiyor, etmek zorunda da değil. İsteddiğim bollukta ter göstermeyen tek bir tişört buldum, onun da arkasında koca bir kurukafa var. Kurukafa benlik değil. Bir yandan kurukafaya talep var da mı basılıyor yoksa bir dayatma mı söz konusu ondan da emin değilim. 16.Yüzyıl Vanitas'ı geçti, rock öldü. Neden ben hala cam silen temizlikçi kadının tişörtünde, milliyetçi motosiklet çetesi ceketinde veya bir gala gecesi katılımcısının simli takım elbise içi tişörtünde kurukafa görmeye devam ediyorum?

4. MAĞAZA

Bir tane lacivert balıkçı yaka beğendim ancak kot üzerinde iyi durmayacağını düşünüyorum. Alt üst aynı renk olmamalı. Bunu bilir bunu söylerim. 19 Mayıs töreninde insan kulesi oluşturmuyorsanız bir örnek giyinmemelisiniz. Ayrılmadan bir gereksiz özel bilgi daha başlıyorum, bıkkın mağaza çalışanı ilgilenmiyor: "Annem ilk okuldakken alt üst bir örnek giydirmeye çalışırdı, çok kavga ederdik." "Doğrudur." "İyi günler."

5. MAĞAZA

Birinci saatin sonunda Covid önlemleri kapsamında önünde sıralar oluşturup girdiği kabinlerin tamamından elim boş ayrıldım. Bir yandan bunılıyor, bir yandan bunaldığım için günü yanlış bir kararla noktalamaktan korkuyorum. Bu gerginlik seansı, kendime "Bir tişört için niye kendini bu kadar kasiyorsun?" sorusunu sormamla sona eriyor ve bu defa iyice gereksiz bir laçkalıkla beşinci mağazaya dalıyorum: "Ben terleyen bir insanı mı?" "Tamam beyefendi, nasıl yardımcı olabilirim?" "Düz renk, salaş, vücut hatlarını belli etmeyen, sıradan ama cool, silik ama şık." Gereksiz açık sözlülüğümle çalışanı kendimden soğutup reyonda yalnız başıma kalıyorum. Yeniden giyip çıkarmaya, daralıp terlemeye başlıyorum. Hayatta ne istediğini çok iyi bildiği gözlerinden belli müşteriler gelip geçiyor reyondan, bense ihtimalleri ancak ikiye indirebiliyorum. Bir başka çalışandan yardım rica ediyorum tekrar. Depodan düz, gri bir tişört getiriyor. Yüksek ihtimalle Henry Ford bile fabrikadaki işçilerine daha renkli tişörtler giydirdiyordu. Çalışan düz renk kapağına sıkıştığı dışarıdan bir göz olarak fark etmiş olacak ki, son olarak bana çok yakışacağını düşündüğü açık mavi ananas baskılı bir tane daha tişört getiriyor: "Biliyorum tarzınız değil ama, hatırım için bunu da deneyin..." Hatır denen kurşun bu kararsız bedene defalarca saplandı; bir tane eksik, bir tane fazla ne fark eder? Birini hiç bir zaman giymeyeceğimden neredeyse emin olduğum iki tişörtün ödemesini yapıp mağazadan ve AVM'den ayrılıyorum. Enişte üzüldüm ama ne hayattan ne de renklerden ne istediğimi bil-mi-yo-rum.

İkinci El

Kırık ve aynı zamanda eve hiçbir faydası olmayan bazı elden çıkarmak için mobil uygulamaları kullanmak yerine ikinci el dükkanlarını bizzat yerinde ziyaret etmek ve satışı da eski usul, el sıkışarak gerçekleştirmek istedim. Geleneksele duyduğum özlem beni çok kez mutsuz etmiş olsa da içimdeki bu arzuyu bir türlü engelleyemiyordum. Fotoğrafını çekip galerimde yer verdiğim kırık bazıları onlarca ikinci elciye tek tek gösterecek ve fiyat alacaktım. Bu benim için tarifi mümkün olmayan bir zevk ve tutkulu bir etkinlikti sevgili dostlar. Sıfır 800 küsur lira olan bazıyı 50 liraya satacak olmamın bünyemde yarattığı kerizlik hissini bu şekilde törpülemeye çalışıyor ve çoğu zaman başarılı oluyordum.

Beni buna iten en önemli detaylardan biri de bu meslek grubunun büyük bir sokağa isim veriyor olmasıdır. Günümüzde her meslek grubu aynı başarıyı gösteremez. Mesela Bakkallar Sokağı yoktur. Ya da Berberler Sokağı gibi bir şey duyamazsınız. Barlar Sokağı, kafeler sokağı vardır ama spotçular çarşısı her zaman daha güçlüdür. Bu güçlü esnaf grubunu tek tek ziyaret edip fiyat aldım. Dükkanda yeri olmadığı için alamayacağımı fakat işim görülsün diye depoya koyabileceğini ve bunu da 100 liraya yapabileceğini söyleyen yardım sever, iyi niyetli, düşünene vurmak yerine onu elinden tutup kaldırmayı tercih eden ilk esnafa, "Bu iyi niyetli tavırın altında ezileceğimi ve bu denli büyük bir iyiliği hak etmediğimi söyleyerek" veda ettim ve diğer dükkanları gezmek için müsaade istedim. İstisnasız hepsini gezdim. Her biri iyi niyet elçisi olan esnaflar arasında beni en çok etkileyen ise en sonuncusu oldu.

İsminin Musa olduğunu ve yaklaşık 22 yıldır bu iş yaptığını iddia eden abimiz, galerimdeki kırık bazıya baktıktan sonra cep telefonunu çıkartıp ürünün sıfır fiyatını araştırdı ve 860 lira, doğru mudur dedi. Doğrudur Musa Abi dedim.

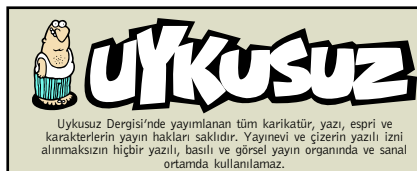
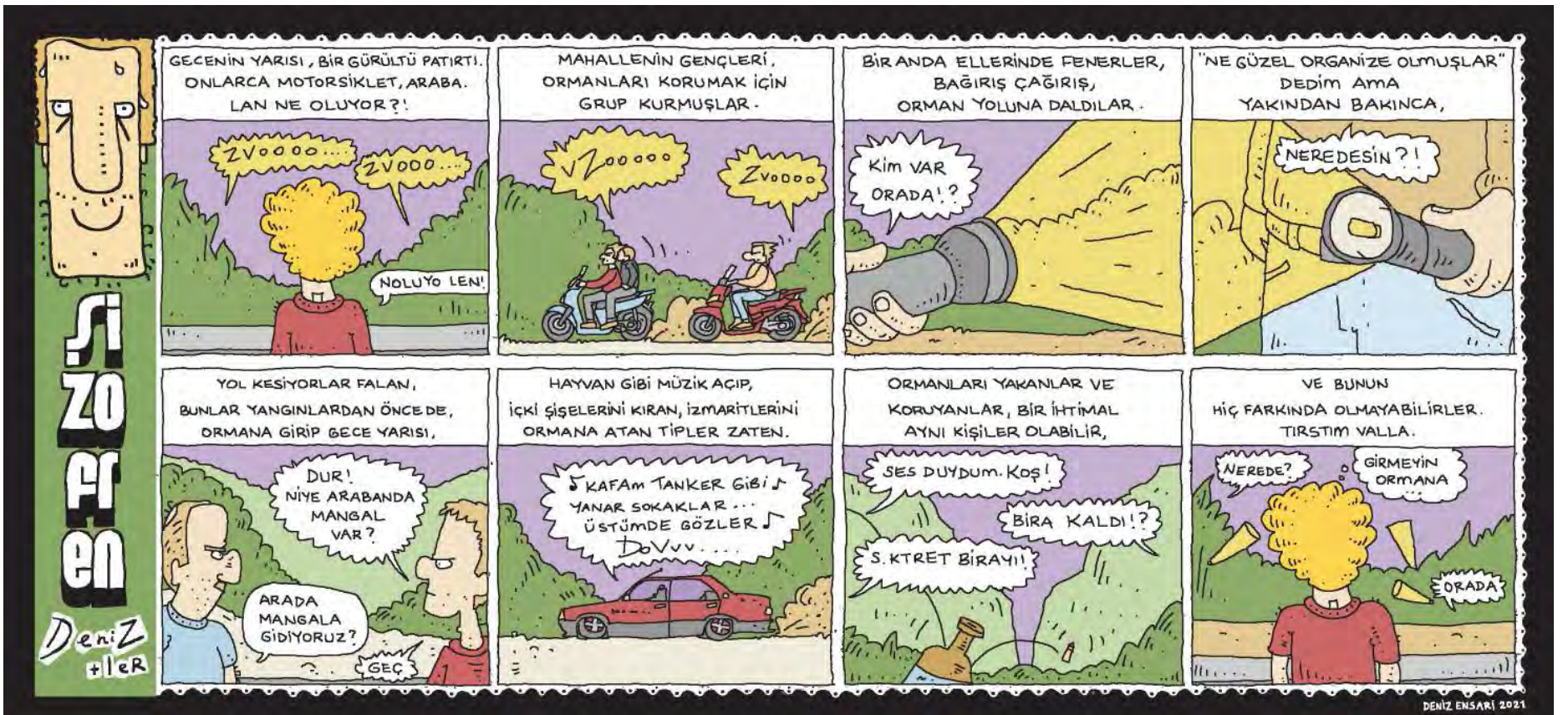
"Şimdi canım ben bunu alırım ama tamiri falan filan derken bizi baya uğraştırır. Alırsa öğrenci alır bunu, aile kullanmaz. 400'e tamamsan ver adresi, arkadaşları göndereyim yüklesinler hemen."

Verilen teklif karşısında şaşkınlığı gizleyememiş olmalıym ki Musa Abi, "Otur bi çay söyleyeyim sana" diyerek beni sakinleştirmek için adım attı.

Boyum uzun olduğu için oturduğumda dizlerimi meme uçlarımla aynı hizaya getiren küçük ve rahatsız bir iskemle verdi altıma. Çay gelene kadar tek kelime etmedim. Bir süre baktık Musa Abi'yle. Çayım gelir gelmez bir yudum aldım ve kendisini verdiği bu fiyat teklifi için tebrik ettim. Musa Abi, sohbetimizin başında da belirttiği gibi gerçekten 22 yıldır bu iş yapıyor. Üzüldüğü tek konu ise mesleğin baba mesleği olmamasıymış. "22 yıl uzun bir süre. Bu çarşıda benden daha eski tek bir esnaf yok. Ah bir de dükkanı babadan devralmış olsaydım işte o zaman tadından yenmezdi. İşte o zaman buradakilerin alayını s*ker atardım" dedi.

Bu beklenmedik çıkışına karşılık onun tarafında yer aldığını belli etmek için "Olsun abi bence sen yine de s*kip atıyorsundur" dedim. Esnaflıkta babadan devralınan meslek ya da geçmişide dedelere dayanan dükkanlar elbette daha fazla dikkat çekiyor fakat bana soracak olursanız çok da büyük bir eksiklik değil. Musa Abi bu konuyu çok fazla dert ettiği için ona ahlaksız bir öneride bulundum. "E yazdır abi sen de. Bi tabela yaptırmak çok mu zor? Yaz 1974'ten beri as dükkanın girişine kim bilecek? Sonuçta hiçbirimiz bu tarihleri sorgulaymıyoruz. Ben bugün Köfteci Ramiz'e gittiğimde temelleri gerçekten 1928'de mi atılmış diye kafa yormuyorum mesela," dedim. Musa Abi bu ahlaksız teklifime pek sıcak bakmadı ve konuyu kapatmak için olsa gerek "Var mı başka satılacak eşya? Olursa getir, alırım ben" dedi ve sustu. Fakat gözlerinin içi konuşuyor ve "Bizler ikinci el piyasasını ayakta tutmak ve ön yargıları kırmak için mücadele veren, sayısı her geçen gün biraz daha azalan onurlu insanlarız. Yolumuz uzun, heyecanımız yüksek, gençliğimiz var," diyordu.

Ahlaksızlığı örtbas etmek için az önce sorduğu soruya "Valla abi sen böyle fiyat verince insanın komple evi satası geliyor" dedim. Bu yersiz şakama herhangi bir reaksiyon alamadığım gibi Musa Abi daha cümlem bitirmeme izin vermeden "Oğlum al abinden adresi de sırtlayın gelin şu bazıyı" diyerek uzaktaki çırağına seslendi. Dükkanda kalma sürem uzadıkça samimiyetimin azaldığını fark ettim ve adres bilgilerini çırağına bırakıp Musa Abi'den müsaade istedim. Müsaade senin, çay içmeye de beklerim her zaman dedi. İlk tanışma anımızda her şey güzeldi fakat son anlardaki soğuk ve isteksiz tavrı hoşuma gitmediği için ürün satışı dışında burayı ziyaret etmeyecektim. Bunu Musa Abi'ye belli etmeden dükkandan ayrıldım ve tarifi mümkün olmayan hislerle birlikte, Musa Abi'nin çırağını beklemek için eve doğru yola koyuldum.

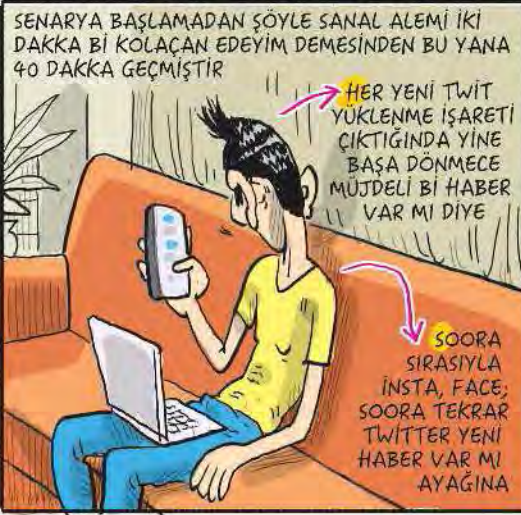

Haftalık Mizah Dergisi | 11 AĞUSTOS 2021 | Sayı: 726

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Bahçelievler-İstanbul 0212 454 32 90 - 0212 454 34 83
Genel Dağıtım: TÜRKÜVAZ DAĞITIM LTD.0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 350 TL. Özel kargo teslimatı 450 TL Yurtdışı: Avrupa 120 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
İBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

EKREM BABA, MANSUR BABA TAAM EYVALLAH SİZİ TAKİP EDİYÖZ DA TAZİYE, ANMA, KUTLAMA GİBİ MESAJLARINIZ ÖYLE RUHSUZ, DEMESEK OLMAZDI TINISINDA Kİ İNANIN HİÇ OKUMUYÖZ, EKSİKLİĞİNDEN DE HİÇ ŞİKAYET ETMEYİZ

YAZIYOSANIZ DAMARDAN YAZIN BE BAŞKANLAR

